

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201323
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519201323.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom P. č. XXXX/XX, X. S. v konaní o zaplatenie 781,02 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 778,86 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 778,86 eur od 21.8.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 99,44 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava vystupujúca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 781,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 4.3.2017 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 4.8.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 000 eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 29,89 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 793,40 eur. Do dnešného dňa uhradil sumu 768,25 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovaného platiť splátky riadne a včas, žalobca dňa 29.12.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.2.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.2.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 781,02 eur. Žalovaný mal ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 1 547,11 eur (29 splátok po 29,89 eur + suma po zosplatnení vo výške 680,30 eur). Po pripočítaní nákladov na vymáhanie vo výške 2,16 eur a po odpočítaní úhrad žalovaného vo výške 768,25 eur činí dlh 781,02 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.8.2014, predžalobnú upomienku zo dňa 29.12.2016, doklad o jej doručení, oznámenie o vyhlásení

okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.2.2017, prehľad splátok a úhrad a notársku zápisnicu spísanú notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou č. N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 s jej prílohou.

4. Na výzvu súdu na spresnenie dátumu uzavretia zmluvy a na špecifikáciu nákladov na vymáhanie vtedajší právny zástupca právneho predchodcu žalobcu súdu oznámil, že zmluva bola uzavretá dňa 1.8.2014. K nákladom na vymáhanie uviedol, že ide o náklady, s ktorými žalovaný súhlasil. Sú upravené v čl. 12 bod 12.4. zmluvných podmienok. Ide o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, ktoré sú dané percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky. Napr. pre rok 2017 predstavuje percentuálny podiel 10,8 %. Trval na tomto nároku.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že je nesporné, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel dňa 1.8.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1 000 eur a do podania žaloby uhradil sumu 768,25 eur. K úhrade teda ostáva ešte suma 231,75 eur. S poukazom rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp 142/2017 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/7/2019 namietol, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to najmä nie je uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti úveru a iné nedostatky, preto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že uzavretá zmluva je typovou zmluvou, teda je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Súd je povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ex offo. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti považoval žalovaný za neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je v rozpore so zákonom ako nejasná a nekalá obchodná podmienka. Vzhľadom na neplatnosť predčasného zosplatnenia bol ku dňu podania žaloby povinný uhradiť ešte 8 splátok po 29,89 eur, t.j. sumu 239,12 eur a v takom prípade nebol v omeškaní s jednotlivými splátkami ku dňu podania žaloby. V prílohe zároveň priložil doklad o úhrade platby vo výške 508,86 eur zo dňa 17.11.2019, z ktorej na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX pripadá suma 361,14 eur, ktorej úhrada je predmetom konania na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8Csp/80/2019 a suma 174,12 eur pripadá na úver č. XXXXXXXXXXXX, ktorej úhrada je predmetom tohto konania. K úhrade ostáva suma 57,63 eur, ktorá bude vykonaná v najkratšej dobe. Ďalej ešte poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-168/05 o východiskách pri ochrane spotrebiteľa. Navrhol preto žalobu zamietnuť v celom rozsahu a konanie zastaviť. Taktiež žiadal náhradu trov konania.

6. K svojmu vyjadreniu pripojil rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/7/2019 zo dňa 30.9.2019 a potvrdenie o zrealizovanej platbe zo dňa 17.11.2019.

7. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike uviedol vo vzťahu k údajným neprijateľným podmienkam, že zmluva bola podpísaná oboma stranami. Boli teda splnené základné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný k uzavretiu zmluvy nebol nijako nútený. Zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a žalovaný bol pri podpise zmluvy oboznámený s parametrami zmluvy, ktoré nerozporoval. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, že zmluva nemusí byť vyhotovená na jednej listine a nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Termín konečnej splatnosti je uvedený priamo v zmluve. Zároveň poukázal na úpravu čl. 6, bodu 6.2 o splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci, pokiaľ nie je dohodnuté inak. K dobe trvania zmluvy uviedol, že v prípade riadneho splácania je doba trvania 60 mesiacov. Žalovaný bol upovedomený tak o dobe trvania úveru, ako aj o termíne konečnej splatnosti, teda musel si byť vedomý, že splátka je splatná 20. deň v mesiaci. Zmluva podľa neho obsahuje všetky náležitosti, a to aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, podľa ktorého nemusí byť v zmluve rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Na záver poukázal na to, že žalovaný neoznámil žalobcovi zmenu jeho finančných pomerov, ktorá mu znemožnila riadne splácanie úveru, rovnako nepožiadala o prípadné zníženie splátky. Úhradu vo výške 174,12 eur žalobca neviduje, táto platba musela byť zrejme započítaná na iné pohľadávky. Trval preto na podanej žalobe.

8. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

9. V priebehu konania nový právny zástupca spol. Všeobecná úverová banka, a.s. aj spol. Intrum Slovakia, s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci zo dňa 25.3.2020 a príloha k nemu, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 20.3.2020, v ktorej sa postupník odvoláva na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, časť prílohy č. 3 so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a výpis z poštovej knihy preukazujúci odoslanie oznámenia. Uznesením č.k. 8Csp/87/2019-82 zo dňa 6.4.2020 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 5.10.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania a súhlasil s rozhodnutím aj v ich neprítomnosti. Trval na podanej žalobe.

11. V deň pojednávania bolo súdu doručené ospravedlnenie žalovaného z dôvodu zvýšenej teploty a bolesti hrdla, pričom žalovaný súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Zároveň v skratke zhrnul svoje vyjadrenie k žalobe o uzavretí zmluvy, o doterajších jeho úhradách, o tom, že ide o spotrebiteľskú vec, o potrebe prieskumu neprijateľných podmienok a náležitostí zmluvy, ktoré spôsobujú, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na cit. § 11 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. Navrhol, aby bol zaviazaný na zaplatenie sumy 231,75 eur a aby vzhľadom na jeho väčší úspech v konaní súd nepriznal žiadnej strane nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené ospravedlnenia súd prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu.

12. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu v priebehu konania ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 6 a 9 odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

13. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., uzavrel so žalovaným dňa 1.8.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere XXXXXXXXXX, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval pod číslom XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ako fyzickej osobe najľahšiu pôžičku vo výške 1 000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky v 60 mesačných splátkach po 29,05 eur bez poistenia a s poistením vo výške 0,84 eur splátka činila 29,89 eur. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: celková čiastka vo výške 1 743 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 743 eur, fixná ročná úroková sadzba vo výške 27,44 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN) vo výške 27,43 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 49,67 %, sadzba poistenia 2,9 %, splatnosť prvej splátky dňa 20.9.2014, ďalšie splátky splatné 20. dňa v mesiaci, pri konečnej splatnosti bol uvedený údaj 8/2019 a pri dobe trvania zmluvy - do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, okrem iného aj možnosť veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru za podmienok upravených v bode 12.2 zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil po poskytnutí úveru 11 splátok po 28,89 eur v období od 23.9.2014 do 4.8.2015, následne 6 splátok po 30 eur v období od 27.8.2015 do 18.1.2016, potom 4 splátky po 28,89 eur a 1 splátku vo výške 28,90 eur v období od 23.2.2016 do 16.6.2016, 3 splátky po 30 eur v období od 22.7.2016 do 20.9.2016 a následne po vyhotovení predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uhradil ešte dňa 17.10.2017 sumu 20 eur. Podľa prehľadu splátok uhradil žalovaný spolu sumu 768,25 eur. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 29.12.2016 vyzval žalovaného na úhradu dovtedy dlžných splátok do 5.2.2017 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Táto upomienka bola žalovanému doručená dňa 12.1.2017. Keďže žalovaný na upomienku nereagoval, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 26.2.2017 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovaného o jeho úhradu. Toto oznámenie bolo podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu v žalobe doručované obyčajnou zásielkou. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní ku dňu 20.3.2020 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právny nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) na žalobcu.

14. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súď pritom vychádzal z povahy zmluvných strán, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, ako aj z obsahu zmluvy o úvere, ktorá napĺňa znaky spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť ani nebola medzi stranami sporná. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Hlavnými námietkami žalovaného (po zohľadnení jeho vyjadrenia doručeného súdu v deň pojednávania, v ktorom už žiadal byť zaviazaný na zaplatenie sumy 231,75 eur) boli absencia náležitostí zmluvy, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neprijateľné podmienky.

32. K absencii podstatných náležitostí zmluvy, ktoré podľa cit. § 11 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd udáva, že všetky tieto podstatné náležitosti (upravené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zák. č. 129/2010 Z.z.) v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere boli uvedené. Žalovaný zdôraznil najmä neuvedenie termínu splátok úveru a termín konečnej splatnosti úveru. V tomto smere sa súd stotožňuje s názorom uvedeným Súdnym dvorom EÚ vo veci C 42/15, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ochrana spotrebiteľa v ponímaní Súdného dvora EÚ vychádza síce z toho, že spotrebiteľ ako slabšia strana je znevýhodnený pokiaľ ide o úroveň informovanosti a vyjednávaciu silu a práve v dôsledku toho je potrebné túto nerovnováhu vyrovnávať prostredníctvom súdov rozhodujúcich spotrebiteľské spory, ale táto ochrana smeruje predovšetkým k zabezpečeniu toho, aby veritelia pristupovali k formulácii zmlúv s odbornou starostlivosťou a čestne a aby prípadné značné porušenia v neprospech spotrebiteľa boli vyvážené zásahom súdu, nie však k tomu, aby každý malý odklon (ktorý ani nemusí byť porušením zákonných ustanovení) spôsobil určité sankcie pre dodávateľa, ako napr. bezúročnosť pri spotrebiteľskom úvere. Táto koncepcia ponímania ochrany spotrebiteľa zo strany Súdného dvora EÚ sa prejavila aj vo vyššie uvedenom názore ohľadne uvádzania splatnosti splátok, ako aj v názore vyjadrenom aj v tomto rozhodnutí Súdného dvora EÚ v bodoch 60 až 73, že tvrdosť sankcií musí rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality a sankcia straty úrokov a poplatkov by mala nastať v prípade, ak ide o porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/4, teda ak ide o porušenie povinností veriteľa ohľadne neuvedenia takých náležitostí v zmluve o úvere, ktoré môžu spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pri neuvedení ostatných náležitostí, ktoré neovplyvňujú vedomosť spotrebiteľa o rozsahu jeho záväzku, sa sankcia straty úrokov a poplatkov Súdnemu dvoru EÚ nejavila primeraná.

33. Ak zo zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným jednoznačne vyplýva splatnosť prvej splátky, ktorá je určená konkrétnym termínom a splatnosť ďalších splátok je určená ako 20. deň v mesiaci, tak je zrejme, že ďalšie splátky budú splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Ak pri termíne konečnej splatnosti úveru je uvedený mesiac a rok, tak v spojení s termínom ostatných splátok je úplne bez ťažkostí možné zistiť, že termín konečnej splatnosti je 20. deň v mesiaci a roku uvedenom pri termíne konečnej splatnosti úveru. Všetky tieto tri údaje sú pritom uvedené v jednom riadku vedľa seba. Podobne ostatné podstatné náležitosti, ktoré umožňujú žalovanému zistiť rozsah jeho záväzku, zo zmluvy o úvere vyplývajú a sú v nej uvedené. Za tohto stavu súd považoval námietku žalovaného ohľadne absencie podstatných náležitostí zmluvy o úvere za nedôvodnú. Na uvedenom závere nič nemenia ani rozhodnutia, na ktoré žalovaný poukazoval, keďže tieto sa týkali inej skutkovej situácie a základom pre rozhodnutia súdov bolo posúdenie iných právnych otázok, ako v tomto prípade.

34. Žalovaný ďalej namietal neprijateľné podmienky, ale neuviedol žiadnu podmienku, ktorú by považoval za neprijateľnú. Súd pritom preskúmaním zmluvy nezistil žiadnu zmluvnú podmienku, ktorá by mala spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného (t.j. tzv. neprijateľnú podmienku, za ktorú sa považuje iba podmienka spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného).

35. Žalovaný okrem toho považoval za nekalú obchodnú podmienku vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, pretože je v rozpore so zákonom podľa § 39 OZ. V tomto smere súd len poznamenáva, že je potrebné rozlišovať neprijateľnú podmienku a určitý postup dodávateľa, ktorý je v rozpore so zákonom (aj keď výsledkom je neplatnosť takýchto úkonov, ide o neplatnosť z rozdielnych dôvodov). Z obsahu námietky žalovaného je zrejme, že žalovaný uplatňuje neplatnosť z dôvodu podľa § 39 OZ, ale pre nejasnosť a nekalosť tejto podmienky. V čom by mal byť rozpor so zákonom však žalovaný nešpecifikoval.

36. Súd preskúmaním zmluvy nezistil, že by uplatnenie predčasnej splatnosti zo strany veriteľa malo byť neplatné pre rozpor so zákonom z dôvodu nekalej podmienky. Možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť pri plnení zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, vyplýva z cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Samotný OZ teda počíta s tým, že dodávateľ môže využiť aj tento inštitút, akurát musí

dodržať postup upravený zákonom. Bod 12.4 zmluvy o úvere upravuje podmienky vyhlásenia predčasnej splatnosti v súlade s týmito zákonnými ustanoveniami. Ak žalovaný ako dlžník si prestal plniť svoje povinnosti splácať úver riadne a včas, nemožno využitie zákonného inštitútu, upraveného aj v zmluve o úveru v súlade s právnou úpravou, považovať za nekalú podmienku alebo za konanie veriteľa v rozpore so zákonom. Aj spotrebiteľ musí znášať následky neplnenia si svojich povinností, keďže z uzavretej zmluvy vyplývajú nielen práva, ale aj povinnosti. Ochrana spotrebiteľa neznamena, že spotrebiteľ je oslobodený od svojich povinností, ku ktorým sa podpisom zmluvy sám a dobrovoľne zaviazal. Aj túto námietku preto súd považoval za nedôvodnú. Uvedené však neznamena, že súd neskúmal aj postup veriteľa pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti (ako je to uvedené nižšie, čo môže spôsobiť neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, ale nie preto, že by išlo o nekalú prax alebo podmienku, ale preto, že neboli preukázané všetky zákonom vyžadované kroky pri uplatnení tohto inštitútu).

37. Súd sa ďalej zaoberal splnením podmienok na zosplatnenie dlhu upravených v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ vo vzťahu k otázke, či bol dodržaný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a s tým súvisiacou otázkou, či má žalobca nárok na celú uplatňovanú sumu, prípadne na celé uplatňované príslušenstvo. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým žalovaného vyzval na úhradu celého zvyšku úveru. Počas celého konania však pôvodný ani súčasný žalobca nepripojili žiaden doklad o doručení alebo aspoň odoslaní oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Je zrejmé, že predčasné zosplatnenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať zaplatenie celého zostatku úveru naraz a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť tento zostatok jednorazovo a stráca právo dlh splácať v splátkach. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu je podľa názoru súdu dôvodné požadovať, aby takýto právny úkon bol preukázateľne odoslaný dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo minimálne do osobnej sféry dlžníka (podobne ako aj výzva veriteľa na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu, ktorej doručenie v tomto prípade mal súd preukázané). Takéto doručenie oznámenia, resp. minimálne jeho odoslanie na adresu žalovaného súd nemal preukázané. Navyše predložené oznámenie neobsahuje dátum, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle už vyššie uvedenej straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatnením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru. Toto oznámenie je preto potrebné považovať aj za neurčité. Za tohto stavu súd uzavrel, že nebolo preukázané splnenie všetkých podmienok na vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Žalobca má teda právo požadovať iba splátky splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Keďže v čase podania žaloby, teda aj v čase vyhlásenia rozsudku vo veci samej, už bola splatná aj posledná splátka úveru, súd tiež skúmal, či nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý by bol v rozpore s cit. § 54a OZ.

38. Žalobca svojím úhradami uhradil 25 splátok a časť 26. splátky splatnej dňa 20.10.2016. Žalobca si uplatnil nárok pozostávajúci z časti splátky splatnej 20.10.2016, splátok splatných od 20.11.2016 do 20.1.2017 a následne zvyšok istiny vo výške 680,30 eur, ktorý podľa prehľadu splátok a úhrad bol splatný dňa 19.2.2017. Žaloba bola elektronicky odoslaná dňa 2.10.2019. Aj keď vyhlásenie predčasnej splatnosti súd považoval za neplatné (z dôvodu nepreukázania postupu upraveného v OZ), z vyššie uvedeného je zrejmé, že žiadna z uplatnených splátok nebola splatná viac ako 3 roky (všeobecná premlčacia doba) pred podaním žaloby. Neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru má preto dopad iba na začiatok omeškania žalovaného s úhradou celého dlhu tak, ako je to uvedené nižšie.

39. K námietke žalovaného ohľadom čiastočnej úhrady aj na dlh uplatnený v tomto konaní (na ktorej vzhľadom na jeho vyjadrenie doručené súdu v deň pojednávania už evidentne netrval, keďže navrhol, aby bol zaviazaný na zaplatenie sumy vo výške rozdielu medzi požičanou sumou a úhradami vo výške podľa žaloby) súd len poznamenáva, že z predloženého potvrdenia o úhrade je zrejmé, že platba vo výške 508,86 eur sa týkala podľa variabilného symbolu evidentne inej zmluvy alebo pohľadávky, preto by táto námietka nebola dôvodná.

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že uzavretá zmluva o úvere obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch platným a účinným v

čase uzavretia zmluvy, ktoré umožňovali žalovanému posúdiť vhodnosť a výhodnosť úveru pre neho a rozsahu jeho záväzku a že žalovaný si nesplnil jednu zo základných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, a to platiť riadne a včas splátky úveru, keď doposiaľ splatil iba časť poskytnutého úveru. Za tohto stavu súd považoval uplatnenú sumu pozostávajúcu zo splátok splatných od 20.10.2016 do 20.1.2017 a zvyšku istiny (uplatnenej už bez úroku z úveru) v celkovej výške 778,86 eur za dôvodnú a v tejto časti žalobe vyhovel.

41. Vo vzťahu k nákladom na vymáhanie pohľadávky súd uvádza, že Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu jednak povinnosť tvrdenia, t.j. povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a jednak dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na strane sporu, ktorá tvrdí určité skutočnosti. Strana sporu, ktorý neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť týchto skutkových tvrdení. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

42. Právny predchodca žalobcu, ako aj súčasný žalobca sa domáhal nároku, ktorý bližšie žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Právny zástupca právneho predchodcu žalobcu síce vysvetlil spôsob výpočtu uplatňovaných nákladov na vymáhanie pohľadávky, nevysvetlil však, kto toto vymáhanie zabezpečoval, príp. aké reálne náklady v súvislosti s tým vznikli. Navyše určenie nákladov na vymáhanie percentuálnym pomerom z vymoženej sumy bez zohľadnenia reálnych nákladov na toto vymáhanie znamená, že pri rovnakých alebo porovnateľných nákladoch na vymáhanie môžu byť náklady na vymáhanie dosť rozdielne len preto, že sa vymáha vyššia suma. Uvedený postup v spotrebiteľských právnych vzťahoch vzbudzuje pochybnosti o nekalosti takejto praktiky. Predovšetkým však súd bez bližších informácií o nákladoch na vymáhanie nemôže preskúmať, či žalobcovi takýto nárok prislúcha alebo nie, ani posúdiť jeho súlad so zákonom, jeho primeranosť a pod. Za tohto stavu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tejto časti uplatňovaného nároku, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

43. Žalovaný neuhradil žalobcovi dlh, ktorý bol povinný vrátiť, čím sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu. Keďže ide o peňažný dlh, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. účinným od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na prezentovaný názor súdu o nepreukázaní podmienok na zosplatenie úveru sa žalovaný dostal do omeškania s celou žalovanou sumou (z ktorej žalobca požadoval úroky z omeškania) až odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej splátky podľa zmluvy o úvere, t.j. od 21.8.2019. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením celého dlhu bola 0,00 %. Žalobca má teda právo požadovať úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, v ktorej výške si ho aj uplatnil. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania v tejto výške, ale iba z priznanej sumy a až od 21.8.2019. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

44. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 781,02 eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 778,86 eur, čo vo vzťahu k predmetu sporu predstavuje úspech 99,72 %. Žalovaný bol úspešný v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, teda v časti 0,28 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu bol žalobca úspešný v rozsahu 99,44 % a v tomto rozsahu má právo na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.